

MUSIK

Värmlandspassionen gör upp med stånd som går före förstånd

PUBLICERAD: 2019-09-08 12:21

De kom för en stund, en natt, befruktade och försvann. Kvar blev kvinnorna med barnen som någon var pappa till.

Lars Swanö

lars.swano@vf.se
054-17 56 73

Det är i grund och botten en stark föreställning av lust och skam som Värmlandspassionen skildrar på Ritz i Arvika, med sista föreställningen i eftermiddag. På lördagen kom Södra Åkeriet hem till stan och drog fullt hus.

Det förtjänar en historia om män som lät ståndet gå före förståndet, och framför allt övergivna mammor som kanhända fångades av lyckan att det var deras kavaljer som kom gående längs vägen, så känslomässigt stryka medhårs för att nästa dag eller med tiden försvinna.

Sveket mot barnen

Männen smet, svek barnen som någon eller någon annan och ytterligare några karlar blivit pappa till, och där stod kvinnorna med ansvaret som de tog. Genom tid och rum, sedan 360 år, som den delvis sanna berättelse Arvikabördige Kenneth Thorstensson har skrivit text, manus och musik till.

En släktrönika över pigor runt Glafs fjorden där fader okänd blir en påtagligt obehaglig gestalt och mödrarna naturligtvis förtjänade bättre öden än att bli övergivna.

Sedan dess till modern tid.

Det kan få skrattet, för folkhumor spelas det an på av Teater Dos och orkestern, kan fastna i halsen - och ska göra det med de ådror som Kenneth Thorstensson följt generationer bakåt i tiden, genom släkt på hans mammas sida och kanske det hon valde att berätta för honom.

Södra åkeriet ger Värmlandspassionen, som en fortsättning "På den anner sia vika". Lokalhistoria till musik.

FOTO: LARS SWANÖ

Värmlandspassionen är en hyllning till Mor Värmland och rejäl smocka till manlig ynkedom med Carina Ekman som suverän anförare av den musikaliskt inlindade debatten med berättaren och sångaren Janne Rehn, pappan Homer som gestaltas av Leif Nilsson, den obekante sonen Fred Nilsson som ger sig tillkänna och träffar Mor Värmland på hennes dödsbädd.

Carina Ekman spelar henne spontant, fränt och mustigt emellanåt, in i det sista, som en kontrast till Fred Nilsson, Kenneths "pôjk" med mer medveten hållning på estraden och den enda i ensemblen som pratar rikssvenska.

Annars är det fôlkmål som gäller i sång och tal, i den närproducerade slätkrönikan.

Kenneth Thorstensson har skrivit föreställning på temat fader okänd, en släkthistoria.

FOTO: LARS SWANÖ

Efter drygt två och en halvtimmes, med uppehåll för paus och skickliga habrovinker för att i stunden minnas den enorma textmängd Thorstensson trattat ner till den musikaliska teatern i fyra stycken, knyter de ihop historien om det som borde vara sju generationers dåliga manliga samvete.

KONSERT

RITZ

SÖDRA ÅKERIET

Så här jobbar Värmlands Folkblad med journalistik: uppgifter som publiceras ska vara sanna och relevanta. Vi strävar efter förstahandskällor och att vara på plats där det händer. Trovärdighet och opartiskhet är centrala värden för vår nyhetsjournalistik.
